

Derfor har vi rejst debatten – for at høre, hvilke initiativer der vil blive taget fra regeringens side, fra Folketingets side, fra myndighedernes side. Det er en god debat at få, for det giver mulighed for løbende at følge op på, hvad det er, der – desværre – foregår i øjeblikket ude i samfundet. Det er ikke særlig godt, at vi har de bander. Det er nogle, der skal bekæmpes, og vi mener som sagt, der skal gøres, hvad der overhovedet kan gøres for at bekæmpe selve banderne.

Noget af det, vi også er interesserede i, er selvfølgelig integrationsindsatsen, for vi kan konstatere, at en stor del af problemet er, at vi har nogle utilpassede unge kriminelle, der tilhører indvandrer miljøerne, som både bekæmper rockerne og altså også bekæmper hinanden. Så de er en væsentlig del af problemet, og en væsentlig del af udfordringen er ikke mindst, hvad vi gør for at forhindre, at den fødekæde til banderne, hvor man rekrutterer nye medlemmer, fortsætter. Hvad kan vi gøre for at stikke en kile ind, så vi undgår, at nye kriminelle under den kriminelle lavalder bliver optaget i banderne? Det vil vi meget gerne diskutere, og vi håber, at regeringen er klar med initiativer både nu og i fremtiden på den anden side af de forskellige udvalg og de forskellige indsætter, der er sat i gang.

Det, som Folketinget kan stå for, kan ikke stå alene. Det er vigtigt, at kommunerne er aktive med hensyn til at forebygge, at der kommer unge mennesker ind i banderne. Det er vigtigt, at man på alle planer bekæmper banderne og er opmærksom på, hvad det er, der kan gøres. Vi har haft to høringer i Retsudvalget; begge høringer har peget på, at der kan gøres noget over for banderne, som de er nu, og som niveauet er nu, både når det gælder straf og forebyggelse. Men man har også peget på, at fødekæden skal brydes, og det håber vi at regeringen også har svar på.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Så er det justitsministeren.

Kl. 20:05

Besvarelse

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ingen tvivl om, at forespørgslen vedrører et af de emner, som har optaget regeringen, det politiske system og politiet allermost de seneste

måneder. Derfor er jeg også glad for ved den her lejlighed at få lov til at følge op på de løbende drøftelser, som vi jo har haft her i salen og i forskellige samråd, om, hvordan man kan få dæmmet op for den bekymrende udvikling i bandekriminaliteten.

For 2 måneder siden havde jeg under min besvarelse af et samrådsspørgsmål i Retsudvalget lejlighed til meget detaljeret at redegøre for bandekonflikten, politiets indsats og de fremadrettede tiltag. Så vidt jeg husker, løb min redegørelse for de mange forskellige aspekter af bandeproblematikken og indsatsen herimod op i godt 45 siders talepapir. Så meget tid har jeg jo ikke i dag – heldigvis, er der nok nogen, der vil sige. Så jeg håber på forståelse for, at jeg bliver nødt til at holde mig til de helt overordnede linjer. Og jeg kan nok heller ikke undgå et vist overlap med de drøftelser, vi havde her i salen for et par uger siden under førstebehandlingen af henholdsvis bandepakken og B 141.

Som bekendt har rigspolitiet og politikredsen i de senere år foretaget en tæt monitorering af bande- og rockermiljøet. Dette gør, at politiet har et meget detaljeret overblik over både bande- og rockemedlemmerne helt ned på individniveau. Det illustreres også af rigspolitiets statusrapport. I statusrapporten for 2008 kan man se, at der på tidspunktet for statusrapportens udarbejdelse blev monitoreret 80 rockerklubber og bander med i alt 944 personer tilknyttet. Heraf var der 585 personer med tilknytning til rockergrupper og 359 personer med tilknytning til andre bandegrupperinger. Det var desværre flere end i 2007, og som det også har været fremme i pressen, er det rigspolitiets opfattelse, at der fortsat foregår en mobilisering af medlemmer i både bande- og rockermiljøet.

Rigspolitiets statusrapport beskriver det begivenhedsforløb, der ledte frem til den eskalering, vi har set siden eftersommeren. Grundlæggende handler det efter politiets opfattelse om et opgør mellem de kriminelle markeder. Men det er samtidig et langt mere kompliceret konfliktbillede end det, vi så i forbindelse med rockerkrigen tilbage i 1990'erne. Konflikten er således mere kompleks end blot et opgør om hashmarkedet. En ting er, at bande- og rockergrupperne ikke kun tjener på hashmarkedet; bande- og rockergrupperne tjener også penge på andre former for organiseret kriminalitet, herunder handel med hårde stoffer. En anden ting er, at der ifølge politiet er flere årsager til konflikten end et forretningsmæssigt opgør om et marked. Det drejer